

II List do Koryntian

Rozdział 10

1. A ja sam, Paweł, który z oblicza jestem pośród was uniżony, zaś będąc nieobecnym, wykazuję względem was śmiałość, też was zachęcam z powodu delikatności oraz pobłażliwości Chrystusa. 2. Ale proszę, bym nie będąc obecny, mógł mężnie stawić czoła ufności według której wnioskuje; mając śmiałość wobec pewnych braci, którzy uważają nas za takich, co to żyją według cielesnej natury. 3. Bo żyjąc za pomocą cielesnej natury, nie walczymy według osobowości opartej na cielesnej naturze; 4. (gdyż oręż naszej służby wojskowej nie jest cielesny ale silny Bogiem do zniszczenia warowni), 5. burząc kalkulacje oraz każde wyniesienie pyszniące się przeciw poznaniu Boga, oraz biorąc w niewolę każdą myśl na posłuszeństwo Chrystusowi. 6. Mając też w gotowości karanie każdego nieposłuszeństwa, aż zostanie urzeczywistnione wasze posłuszeństwo. 7. Patrzycie z wyglądu. Jeśli ktoś sam ufa, że jest Chrystusa, to niech z kolei, z powodu siebie jest zdania, że tak jak on jest Chrystusa, tak i my jesteśmy Chrystusa. 8. Bo jeśli nawet bym coś więcej chlubił się z naszej mocy (którą Pan nam dał do budowania, a nie do waszego zniszczenia) nie będę w zawstydzeniu; 9. aby się nie wydawało, że tylko was straszę przez listy. 10. Gdyż twierdzicie: Rzeczywiście, listy są bolesne i mocne, ale wygląd jego ciała jest nędzny, a słowo zlekceważone. 11. To niech taki uważa, że jakimi jesteśmy słowem pośród listów kiedy jesteśmy nieobecni, takimi też się staniemy czynem gdy będziemy obecni. 12. Jako, że nie odważamy się zaliczyć lub porównać nas samych, z jakimiś, którzy kształtują samych siebie. Zaś oni pośród siebie, mierząc i porównując się nawzajem, nie rozumieją nawzajem sami siebie. 13. A my, nie będziemy się bezmiernie chlubić, ale według miary wzoru miary, którą przydzielił nam Bóg, aby osiągnąć aż do was. 14. Gdyż nie rozprzestrzeniałyśmy się jakby nie docierając do was, bo pośród Ewangelii Chrystusa pierwsi aż do was przybyliśmy. 15. I to nie chlubiąc się bez miary w cudzych trudach. Ale mając nadzieję, że ze wzrastaniem w was waszej ufności, zostaliśmy pomnożeni aż do obfitowania, według naszego wzoru. 16. Pomnożeni w celu głoszenia dobrej nowiny tym poza, nie chlubiąc się w cudzym wzorze z tych już gotowych. 17. Zaś kto się chlubi, niechaj się w Panu chlubi. 18. Bo nie ten jest wiarygodny, kto samego siebie poleca, ale ten, którego Pan poleca.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012